

kommer altså kun at være i de politiske jasiders hoved, at det her forfatningstraktatbegreb egentlig består. Kan udenrigsministeren i hvert fald så ikke bekræfte det?

Kl. 13.55

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil hverken bekræfte eller afkræfte noget som helst. Jeg vil kun præcisere, at det jo ikke bare er i Danmark, vi bruger ordet forfatningstraktat. Storbritannien gør det altså også, og det er jo ikke sikkert, de har importeret udtrykket »The Constitutional Treaty« fra os. Og så er al den dokumentation, hr. Morten Messerschmidt kommer med, jo korrekt. Den kan jeg bekræfte.

Men det afgørende for os har jo været, at kendsingsmærket for det, vi nu skal diskutere frem til den 27. september, hvor vi skal stemme, er, at det er en traktat, og hvis man derfor tager den officielle titel, så er det jo ikke rigtig til at se, om det er en forfatning eller en traktat, fordi de jo sådan kan se ligestillede ud ifølge det danske sprog. Men det er de jo ikke. Det er jo en traktat, og den skal ændres efter traktatprocedurene, og derfor synes jeg faktisk, at det rigtige er det, vi har gjort, og som englænderne også har gjort.

Jeg er klar over, at der er det andet synspunkt og det andet argument, derfor har man jo også fået sit synspunkt med i parentes nedenunder, så alle er jo tilfredse – håber jeg.

Formanden:

Så er det hr. Rune Lund som medspørger.

Rune Lund (EL):

Nu kan man jo spørge sig selv: Er Folketinget gået helt bananas? Tænk, at vi gider at diskutere, om noget skal hedde en forfatningstraktat eller en traktat om en forfatning for Europa. Men det giver jo alligevel lidt mening. For sagen er, at grunden til at det skal hedde forfatningstraktaten, jo er, at jasiden gerne vil give indtryk af, at det her ikke betyder så meget, det er bare lidt små tekniske justeringer, som i virkeligheden ikke betyder det store, for derved at få danskerne til at få det her til at glide ned.

Men det skjuler dermed det faktum, at det her jo er en forfatning. Det er jo en grundlov for EU, for når traktaten ligesom er overstået, når den er blevet vedtaget, er det, der står tilbage, jo en forfatning.

Så kan ministeren ikke bekræfte, at det i virkeligheden er, fordi man helst vil give et indtryk af, at det her ikke er så slemt, at man har valgt at

kalde det en forfatningstraktat i stedet for det, det i virkeligheden er, nemlig en forfatning?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nej, jeg beklager. Jeg ville gerne være venligere, men jeg kan ikke bekræfte det. Det er altså en traktat, for den kan ændres efter traktatprocedurerne, og det ville være misvisende at kalde det en forfatning. Men jeg er da godt klar over modstandernes interesse i at køre den diskussion, som vi også oplever i dag.

Det er ingen forfatning, men den har en række elementer, som også genfindes i forfatninger, nemlig grundlæggende spilleregler, grundlæggende rettigheder, som vi alle, eller flertallet af os, er glade for at få markeret og præciseret i forfatningstraktaten. Og derfor er der forfatningselementer. Men det afgørende er jo her, om disse kan ændres efter forfatningsregler eller efter traktatregler. Det er en mellemfolkelig aftale, som kan opsiges, og det vil sige, at det er traktatreglerne, der gælder. Det er også traktatreglernes ændringsregler, som er spillereglerne. Så det kan jeg ikke bekræfte.

Og så ønsker jeg ikke at skjule noget som helst, og jeg ønsker heller ikke at gøre det mindre slemt, end det er. Det er overhovedet ikke slemt. Det er faktisk rigtig godt, fordi det udvidede Europa herved bliver i stand til at klare sig bedre i fremtiden, ved at vi vil være i stand til at træffe beslutninger i stedet for at blive sat skakmat af det land, der bevæger sig langsomt. Og så kan vi ikke klare den internationale konkurrence i Europa ved at blive ved med at trække rundt efter spilleregler, som ikke duer, når man er 25, for det giver den mest fodslæbende mulighed for at holde alle tilbage og dermed hele Europa tilbage. Så det er ikke slemt, det er godt.

Rune Lund (EL):

Ja, nu sidder jeg så et andet sted i salen, end udenrigsministeren gør, og jeg kan da sige, at jeg i hvert fald overhovedet ikke er enig i, at det er spor godt, det her. Det er jo sådan, at den her EU-forfatning vil give mere privatisering og udlicitering; den vil give mere marked; den vil give mere militarisme, medlemslandene forpligter sig til at forbedre deres militære kapacitet, og sidst, men ikke mindst, vil den øge det demokratiske underskud, fjerne endnu flere beslutninger fra almindelige mennesker og flytte dem ned til Bruxelles.

Det er jo også sådan, at der jo sker nye ting på den her front. F.eks. siger ministeren, at sådan